

یکی دیگر از شهیدان گرانقدر کلیسای ایران در طی چند سال گذشته، برادر محمد باقر یوسفی ملقب به روانبخش بود که در سال ۱۹۶۴ میلادی در شهرستان امیرکلا واقع در استان مازندران چشم به جهان گشود. برادر روانبخش از کودکی علاقه شدیدی به امور روحانی داشت.

در دوران سربازی، روزی بر حسب اتفاق پیام انجیل را به زبان فارسی از طریق یکی از ایستگاه‌های رادیویی مسیحی شنید و سخت شیفته محبت و بخششی شد که در مسیحیت یافت می‌شد. بنابراین با مسئولین آن رادیو تماس گرفت و سؤالات خود را با آنها در میان گذاشت. آنها نیز پس از چندی کشیش مهدی دیباج را به ایشان معرفی کردند که او نیز در استان مازندران زندگی می‌کرد. برادر روانبخش پس از مدتی تحقیق و مطالعه دقیق کتاب مقدس، سرانجام قلب خود را به مسیح سپرد و تصمیم گرفت زندگی خود را وقف خدمت به نجات‌دهنده خویش نماید، و از آنجا که برای کار خدمت اشتیاق فراوان داشت، پس از ازدواج با خانم اختر رحمانیان از ایمانداران مشهد، در کلیسای گرگان مشغول خدمت شد.

برادر روانبخش و همسرشان در همان سال‌های اولیه ازدواج با اینکه خود زندگی بسیار ساده‌ای داشتند، در کمال بزرگواری پذیرفتند که در غیاب کشیش دیباج که به خاطر مسیح در زندان بود، از دو پسر ایشان که در آن زمان ۱۴ و ۱۶ ساله بودند نگهداری کنند. برادر روانبخش پس از مدتی به اتفاق خانواده به شهرستان ساری رفتند و شبانی ایمانداران استان مازندران را بر عهده گرفتند. ایشان در کمال فروتنی به تک تک ایمانداران و حق‌جویانی که بعضاً در روستاهای دورافتاده این استان زندگی می‌کردند سرکشی می‌نمودند و به مسائل و مشکلات آنها رسیدگی می‌کردند.

بارها از طرف مقامات استان مازندران به ایشان اخطار شد که دست از بشارت بردارند و این استان را ترک کنند، اما برادر روانبخش با ایمان به دعوتی که برای رساندن پیام نجات به هم‌شهریانش از طرف خدا داشت، با شجاعت اعلام نمود که هرگز استان زادگاه خود را ترک نخواهد کرد. ایشان علاوه بر خدمت در استان مازندران، برای ایمانداران ایرانی مقیم کشورهای همسایه نیز بار داشت و در جریان سفری به پاکستان از او دعوت شد به‌طور تمام وقت در آنجا خدمت کند.

برادر روانبخش روز بیست و هشتم سپتامبر سال ۱۹۹۶ حوالی ساعت ۶ صبح به قصد دعا از منزل خارج شد. غروب همان روز به خانواده ایشان خبر دادند که جسد او را در حالی که در جنگل‌های حومه ساری از درختی آویزان بود پیدا کرده‌اند. اگرچه مقامات کوشیدند شهادت برادر روانبخش را خودکشی جلوه دهند، با توجه به تهدیداتی که پیشتر علیه ایشان شده بود کمتر تردیدی باقی است که ایشان نیز همچون سایر شهدای کلیسای ایران به خاطر استقامت در ایمان مسیحی قربانی ددمنشی افرادی کوردل شدند. برادر روانبخش به هنگام شهادت تنها ۳۲ سال داشتند.